

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720202856
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3720202856.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Mareka Anovčina v spore žalobcu Mesto Považská Bystrica, Centrum 2/3, Považská Bystrica, IČO: 00317667, právne zastúpený Mgr. Marcelom Pélim, LL.M., advokátom, AK Považská Bystrica, Centrum 5/9, proti žalovanej H. G., nar. XX.X.XXXX, bytom K. G., V. XXXX/XXX-X, o vypratanie bytu, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 11. januára 2022, č. k. 7C/40/2020-54 takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť vypratať X-izbový byt č. 4, nachádzajúci sa v K. G. na sídlisku V. súp. č. XXXX, orientačné číslo XXX a odovzdať ho žalobcovi v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi súd nárok na náhradu trov konania nepriznal. Na vec aplikoval ust. ustanovenia § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd žalovanú zaviazal k povinnosti do 15 dní od právoplatnosti rozsudku vypratať X-izbový byt č. 4, nachádzajúci sa na sídlisku V. súp. č. XXXX/XXX v Považskej Bystrici a odovzdať ho žalobcovi tvrdiac, že užívateľom predmetného bytu bol na základe Nájomnej zmluvy, uzatvorenej dňa XX.X.XXXX, Z. G., nar. XX.X.XXXX s tým, že doba nájmu bola uzatvorená na dobu určitú do 1.12.2018. Nájomca bytu Z. G. zomrel dňa XX.X.XXXX, po ktorej skutočnosti žalobca ako vlastník bytu manželke nebohého Z. G. dňa XX.X.XXXX zaslal výzvu na odovzдание predmetného bytu, ktorú výzvu si menovaná osobne prevzala. Na jeho pokyn správca mestských bytov - spoločnosť Teplo GGE, s.r.o. zaslal opätovne bývalej manželke nebohého Z. G., pani K., Výzvu na odovzдание bytu zo dňa 2.10.2017, v ktorej okrem iného bolo oznámené, že Mesto Považská Bystrica ako vlastník bytu nevyhovet jej žiadosti o prechod nájmu bytu na jej osobu. Podľa tvrdenia žalobcu manželka nebohého Z. G., pani K., na túto výzvu reagovala listom zo dňa 18.10.2017, v ktorom oznámila, že kľúč od bytu nemá a že byt užíva sestra jej nebohého manžela spolu s jej dcérou. V zmysle odôvodnenia podanej žaloby Z. G. za trvania manželstva žil spolu so svojou manželkou v meste L. a predmetný byt v Považskej Bystrici neoprávnene nechal do užívania svojej sestre a jej dcére H. G.. Aj šetrením Mestskej polície Považská Bystrica zo dňa 10.6.2016 bolo zistené, že v deň šetrenia sa v byte nachádzali X. G. - sestra nebohého Z. G., jej dcéra H. G. - žalovaná a manželka po nebohom Z. G., X. K.. Podľa zistenia žalobcu predmetný byt obýva žalovaná, ktorej bola zaslaná Výzva na odovzдание bytu zo dňa 12.1.2020, ktorú výzvu si osobne prevzala dňa 13.2.2020. Nakoľko sa z bytu neodstáhovovala, opäť žalobca prípisom zo dňa 21.5.2020 oznámil žalovanej, že jej žiadosti o prechod nájmu bytu bytová komisia Mesta Považská Bystrica neschválila a že trvá na odovzdaní bytu. Keďže žalovaná nechce dobrovoľne byt opustiť, bol žalobca nútený domáhať sa svojho práva podaním žaloby na súde.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil, že žalobca ako vlastník X-izbového bytu č. 4, ktorý sa nachádza na 1. poschodí v obytnom dome súp. č. 4481, orientačné číslo XXX na sídlisku Rozkvet v K. G. uzatvoril ako prenajímateľ dňa 10.1.2016 s nájomcom Z. G., nar. XX.X.XXXX, bytom K. G., V. XXXX/XXX-X ohľadne predmetného bytu Nájomnú zmluvu s tým, že podľa bodu II. predmetnej nájomnej zmluvy bola doba nájmu dojednaná na dobu určitú do 1.12.2018. Dňa 31.1.2017 nájomca bytu Z. G. zomrel, na základe ktorej skutočnosti správca mestských bytov spoločnosť Teplo GGE, s.r.o. so sídlom Považská Bystrica výzvami zo dňa 21.3.2017 a zo dňa 2.10.2017 vyzvala pozostalú manželku po nebohom Z. G., X. K., bytom H. XXX/XX-XX, L., aby predmetný 1-izbový byt odovzdala Mestu Považská Bystrica ako vlastníkovi s tým, že v opačnom prípade sa Mesto Považská Bystrica ako vlastník bytu bude domáhať svojho práva podaním žaloby na súde. Následne po zistení, že predmetný 1-izbový byt užíva žalovaná ako neter po nebohom Z. G., správca mestských bytov spoločnosť Teplo GGE, s.r.o. so sídlom v Považskej Bystrici listom zo dňa 12.1.2020 vyzval žalovanú k odovzdaniu bytu v lehote do 10 dní od doručenia tejto výzvy. Písomným podaním zo dňa 21.5.2020 žalobca žalovanej oznámil, že jej požiadavku na prechod nájmu bytu prerokovala bytová komisia Mesta Považská Bystrica so záporným stanoviskom. Následne bola jej opakovaná žiadosť o prechod nájmu bytu zo dňa 6.5.2020 znova posúdená, pričom Mesto Považská Bystrica ako vlastník bytu nesúhlasí s prechodom nájmu na jej osobu a trvá na odovzdaní bytu. V súčasnej dobe aj napriek opakovaným výzvam žalobcu na odovzdanie bytu žalovaná predmetný byt užíva, čo potvrdila vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 11.1.2022, v ktorej výpovedi zároveň uviedla, že podanú žalobu žalobcu v celom rozsahu akceptuje. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že od smrti nájomcu predmetného X-izbového bytu Z. G., ktorý zomrel dňa 31.1.2017, predmetný byt, nachádzajúci sa v Považskej Bystrici na sídlisku Rozkvet, súp. č. XXXX, orientačné číslo 199, ktorého vlastníkom je žalobca, bez právneho dôvodu, t.j. bez uzatvorenej nájomnej zmluvy, resp. inej obdobnej zmluvy, užíva žalovaná, ktorá na predžalobné výzvy žalobcu, resp. správca mestských bytov spoločnosti Teplo GGE, s.r.o. so sídlom v Považskej Bystrici na odovzdanie bytu nereagovala. Preto súd vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobe žalobcu ako vlastníka predmetného bytu, ktorý bez právneho dôvodu užíva žalovaná, v celom rozsahu vyhovel a túto zaviazal k povinnosti vypratať a odovzdať ho žalobcovi v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca bol v konaní proti žalovanej úspešný v celom rozsahu, preto mu v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov konania. Nakoľko však právny zástupcu na pojednávaní dňa 11.1.2022 uviedol, že si žalobca nárok na náhradu trov konania neuplatňuje, súd v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia vyslovil, že sa žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

3. Proti tomuto rozsudku bola žalovaná v zákonnej lehote odvolanie. Namietala, že v bode 1. rozhodnutia súd uviedol, že žalovaná bola identifikovaná a legitimovaná mestskou políciou dňa 10.6.2016 v rámci šetrenia na adrese bytu, čo sa nikdy nestalo. Uviedla, že nájomná zmluva s jej krstným otcom Z. G. bola uzavretá v roku 2009 a nie tak, ako to uviedol súd prvej inštancie, dňa 10.1.2016. V zmluve bola zakotvená možnosť odkúpenia bytu, anuita, ktorá bola platená v každom mesačnom nájme. Z. G. si želal, aby po jeho smrti byt naďalej užívala žalovaná, starala sa oň a v budúcnosti ho odkúpila. Na pojednávaní nebola právne zastúpená a bola pod veľkým tlakom, nakoľko nemá skúsenosti. Je matkou 2 maloletých detí a je na materskej dovolenke. Byt je v dobrom stave a všetky poplatky, nájom a účty uhrádza včas a v plnej sume. Žiadala o prehodnotenie situácie a chcela by pokračovať v užívaní bytu. Trvala na prehodnotení pridelenia predmetného bytu.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že vyjadrenie žalovanej je zmätočné. Žalovanej už v minulosti vysvetlili situáciu, že na predmetný byt nemá nárok. Osoby rozhodujúce o pridelení bytu postupovali zákonným spôsobom. Žalovaná počas celého obdobia napriek tomu, že vedela, že byt užíva bez právneho titulu, situáciu neriešila, ignorovala výzvy zo strany Mesta Považská Bystrica a nepodala si ani žiadosť do poradníka na pridelenie bytu.

5. Vo vyjadrení zo dňa 11.04.2022 žalovaná zotrvala na svojom odvolaní.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané podľa § 359 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP, aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým rozhodol o veci samej a žalobe vyhovel a súčasne žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania, je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

8. Súd prvej inštancie v záhlaví identifikovaným rozhodnutím žalobe o vypratanie v zmysle ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyhovel, keď uzavrel, že od smrti nájomcu predmetného bytu Z. G., ktorý zomrel dňa XX.X.XXXX, 1- izbový byt č. X nachádzajúci sa v K. Bystrici na sídlisku Rozkvet, s. č. XXXX, orientačné číslo XXX, ktorého vlastníkom je žalobca, bez právneho dôvodu, bez riadne uzatvorenej nájomnej zmluvy užíva žalovaná, ktorá na predmetné výzvy žalobcu na odovzdanie bytu nereagovala.

9. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok (ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP).

10. Procesné podmienky (podmienky konania) predstavujú základné procesné predpoklady na to, aby súd mohol autoritatívne vo veci rozhodnúť. Ich existencia a splnenie je predpokladom poskytnutia súdnej ochrany ohrozeným, alebo poškodeným subjektívnym právam v rozsahu čl. 1 Základných princípov CSP, čo je cieľom civilného konania. Procesný kódex ich definuje ako podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Skúmanie splnenia procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého konania. Vadou predpokladanou v ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP trpí konanie v prípade, ak súd vec prejednal a rozhodol, napriek existujúcim nedostatkom týkajúcim sa procesných podmienok.

11. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a existenciu takejto vady, odvolateľ ani netvrdil.

12. V ďalšom sa odvolací súd zaoberal námietkou žalovanej o porušení jej práva na spravodlivý proces v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP), naplnenie ktorého vzhliadal v nesplnení si poučovacej povinnosti súdu.

13. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného odvolacieho dôvodu treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na splnenie mandukačnej (poučovacej) povinnosti súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, či na zachovanie rovnosti strán v konaní.

14. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že „sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda samotná procedúra pojednania veci (teda to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a máriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Najvyšší súd opakovane uviedol, že tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku, na čom zotrváva najvyšší súd aj za účinnosti CSP (príkladmo 1 Cdo 43/2017, 2 Cdo 93/2017 a ďalšie). Z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, či ňou

požadovaného právneho posúdenia, nie je jeho súčasťou (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a ďalšie). Najvyšší súd dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením - nesprávnym vyriešením niektorej právnej otázky súdom (viď R 54/2012 a 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014, tiež judikát R 24/2017)“.

15. Vo svetle vyššie uvedených teoretických východísk s ktorými sa odvolací súd plne identifikuje, tak dospel odvolací súd k záveru, že otázka správnosti spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, súčasťou práva na spravodlivý proces nie je, teda bez ohľadu aj na prípadnú ne(správnosť) v tomto smere (pokiaľ by aj bola konštatovaná, k naplneniu čoho však v posudzovanej veci nedošlo), by nebola spôsobilou k záveru, že prostredníctvom spôsobu vyhodnotenia vykonaného dokazovania a následnému v neprospech žalovanej vydanému rozhodnutiu, jej bola znemožnená realizácia jej procesných oprávnení a tým aj naplnený dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP.

16. V posudzovanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dal odpoveď na všetky zásadné právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany a obrany proti nej. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, spĺňa vyššie uvedené požiadavky a tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli neodôvodnené. Skutočnosť, že odvolateľ sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže samo o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti, či arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

17. V konečnom dôsledku tak ako nedôvodnú z hľadiska naplnenia odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP vyhodnotil odvolací súd námietku žalovanej, že súd prvej inštancie si nesplnil svoju mandukačnú (poučovaciu) povinnosť voči nej v zmysle § 160 CSP o tom, že na pojednávaní nebola zastúpená advokátom.

18. Podľa § 160 ods. 1, 2 CSP súd poskytuje stranám poučenia o ich procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. Súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci.

19. Pravdou je, že zakotvenie poučovacej povinnosti súdom v procesnom kódexe vyplýva z ústavnoprávneho princípu práva na spravodlivý proces so zreteľom na rovnosť zbraní, opakovane judikovanú ESLP. Mandukačná povinnosť sa dotýka len poučenia o procesných právach a povinnostiach, je vylúčené poučovať o hmotnom práve. Z dikcie § 160 CSP vyplýva jej rozsah a toto ustanovenie je generálnou procesnou normou poučovacej povinnosti.

20. Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k jednoznačnému záveru, že súd prvej inštancie si bezo zbytku a v plnom rozsahu zákonom mu stanovenú mandukačnú povinnosť voči žalovanej splnil spôsobom a rozsahom predpísaným v § 160 CSP. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že prvým procesným úkonom vo vzťahu k žalovanej, bolo doručovanie žaloby aj s prílohami na vyjadrenie, súčasťou ktorého bol v písomnej podobe jej zaslaný obsiahly súbor poučení o jej procesných právach a povinnostiach, vrátane práva na jej strane na zastúpenie v zmysle ust. § 89 CSP, resp. v zmysle z.č. 327/2005 Z.z. poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo Centrom právnej pomoci, za splnenia zákonom určených podmienok. Žalovaná si vyššie uvedené poučenie prevzala dňa 24.11.2020. Podaním zo dňa 30.11.2020 sa žalovaná k podanej žalobe vyjadrila, pričom žiadala o prechod nájmu bytu. Iné námietky vo vzťahu k právnemu zastúpeniu neuviedla. V konkrétnostiach bola takto poučená v rámci všeobecnej poučovacej povinnosti o práve zvoliť si advokáta na zastupovanie v súdnom konaní /§ 89 CSP/, tiež postupom podľa § 10 zák. č. 327/2005 Z.z. o možnosti zastúpenia v prípade materiálnej núdze, možnosti a dôvodoch namietania zaujatosti sudcu (§52 a nasl. CSP), o práve vyjadrenia v prípade neuznania nároku, možnosti produkovať prostriedky procesnej obrany a útoku, o následkoch nepopretia skutkových tvrdení protistrany (§ 151 CSP), vo všeobecnosti o koncentrácii sporového konania (§153,§154,§167 CSP), následkoch neospravedlnenej neúčasti na pojednávaní (§101 CSP), podmienkach uloženia poriadkovej pokuty (§ 102 CSP), formách podaní (§ 125 CSP), a tiež bola v rámci individuálnych poučení (doplňujúcich) poučená o možnostiach vznesenia námietky miestnej príslušnosti (§41 CSP), spôsoboch doručovania písomností vrátane možnosti zvoliť si zástupcu na doručovanie (§ 106 a § 107 CSP). Nemožno teda pochybovať o tom, že mandukačná povinnosť súdu voči žalovanej bola plne vyčerpaná. Pokiaľ žalovaná nevyužila zákonom jej dané procesné oprávnenia

v plnom rozsahu, pri splnení si mandukačnej povinnosti súdom, nemôže to rozhodne ísť na ťarchu správnosti postupu súdu prvej inštancie, ale výlučne samotnej žalovanej.

21. V nadväznosti na to, odvolací súd v súvislosti s nedostatočným využívaním procesných oprávnení účastníkom, dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou, keďže je predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu svoje práva strácať, čo platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení vrátane využitia možnosti zastúpenia v spore, či produkovania procesných prostriedkov (tvrdení, návrhov na dokazovanie, predkladanie dôkazov a pod.).

22. Podľa § 126 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

23. Posúdením ďalšieho obsahu odvolania odvolací súd zistil, že zostávajúce odvolacie námietky žalovanej smerujú k možnosti pridelenia predmetného bytu za akceptácie podanej žaloby.

24. Posúdením rozhodujúcich skutočností, vyššie uvedené odvolacie námietky žalovanej, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, výsledky dokazovania vyhodnotil vo svetle princípov daných ust. § 191 CSP a z dostatočne zisteného a správne vyhodnoteného skutkového stavu vyvodil tiež následne aj správny právny záver, o splnení zákonných predpokladov na vypratanie bytu v zmysle ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ťažisko odvolacích námietok žalovanej spočíva v prehodnotení jej situácie a pridelení predmetného bytu.

25. Odvolací súd uvádza, že boli naplnené dôvody v zmysle ust. § 126 Občianskeho zákonníka. Žalobca ako vlastník sporného bytu v konaní preukázal svoje vlastnícke právo a súčasne preukázal, že žalovaná neoprávnene zasahuje do jeho vlastníckeho práva, teda žalovaná užíva byt bez právneho dôvodu, bez riadne uzatvorenej nájomnej zmluvy. Žalovanej od začiatku nesvedčil platný titul na užívanie vypratávanej nehnuteľnosti. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca opakovane posudzoval žiadosť žalovanej o pridelenie sporného bytu, ktorú otázku si musí vyriešiť len žalobca, keď nie je daná právomoc súdu rozhodovať o pridelení konkrétneho bytu žalovanej. Na pojednávaní konanom dňa 4.5.2021 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca má záujem uzatvoriť so žalovanou dohodu o prechode nájmu bytu, prípadne novú nájomnú zmluvu, avšak žalovaná si doposiaľ žiadnu žiadosť nepodala. Žalobca v oznámení zo dňa 7.10.2021 uviedol, že Bytová komisia Mesta Považská Bystrica pre pridelenie bytov dňa 22.9.2021, opätovne prejedнала žiadosť žalovanej o prechod nájmu a neodporučili jej žiadosti vyhovieť.

26. Žalovanou uplatnené dôvody odvolania smerujúce k rozhodnutiu vo veci samej, tak nebolo možné posúdiť inak, ako nespôsobilé v prospech nej privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Pokiaľ žalovaná v podanom odvolaní poukázala na nesprávny dátum uzatvorenia nájomnej zmluvy, resp. šetrenie na adrese bytu mestskou políciou, tieto skutočnosti nemajú vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia. Súd prvej inštancie správne uviedol, že nájomná zmluva bola uzatvorená dňa 10.1.2016 medzi žalobcom ako prenajímateľom a Z. om G. ako nájomcom.

27. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej je vecne správne, podľa § 387 ods. 1 CSP toto v uvedenom rozsahu potvrdil. Žalovaná v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedla žiadne rozhodujúce skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie v konaní nezaoberal a ktoré by neboli predmetom jeho posudzovania.

28. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nepriznal nárok na ich náhradu žalobcovi vo vzťahu k žalovanej napriek jeho plnému úspechu v odvolacom konaní, keďže ich náhradu nežiadal.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).